

บทที่ 4

วิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558

จากการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในการให้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในบทที่ 2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนและบทที่ 3 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนของต่างประเทศ และของประเทศไทยพบว่า การมีกฎหมายและหน่วยงานที่รับผิดชอบแยกตามภารกิจภายใต้การควบคุมสั่งการ ประเด็นเกี่ยวกับการทำงานภายใต้กฎหมายที่มีลักษณะแยกส่วนกัน ผู้วิจัย จึงจะทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวดังต่อไปนี้

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่

ในปัจจุบันสถานการณ์ของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งจากการกระทำของมนุษย์ และภัยธรรมชาติในรูปแบบต่าง ๆ พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งที่ถูกบุกรุกเปลี่ยนแปลงสภาพทำให้ทรัพยากรเสื่อมโทรมลงอย่างต่อเนื่อง จากความต้องการใช้ทรัพยากรที่เพิ่มสูงขึ้นและหลากหลาย โดยที่ทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัดและในสภาพที่เสื่อมโทรมทำให้เกิดความขัดแย้ง แย่งชิงทรัพยากรในระหว่างผู้ใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน¹ ประกอบกับโดยลักษณะของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่แตกต่างจากทรัพยากรธรรมชาติอื่นจำเป็นต้องใช้องค์ความรู้เฉพาะในการจัดการ โดยที่ความเสียหายของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอาจเกิดได้จากทั้งภัยธรรมชาติเช่น การกัดเซาะชายฝั่ง ปะการังฟอกขาว สึนามิ หรือที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ เช่น น้ำมันรั่วไหล การบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน การใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับลักษณะ

---

¹ บรรจง นะแส. (2550). *โครงการการจัดการทรัพยากรชายฝั่งภาคใต้ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชน: กรณีศึกษาจากชุมชนชาวประมงพื้นบ้านภาคใต้*. กรุงเทพฯ: โครงการจัดการทรัพยากรชายฝั่งภาคใต้. หน้า 34-35.

ของพื้นที่ที่ได้สร้างความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างกว้างขวางเกินกว่าอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไปซึ่งมีภารกิจและอำนาจหน้าที่เฉพาะจะสามารถดำเนินการได้เพียงลำพัง จำเป็นต้องใช้มาตรการเฉพาะเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างจับพัตัน และทันที่ โดยอาศัยอำนาจสั่งการของฝ่ายบริหารสูงสุด ที่สามารถระดมกำลัง ความรู้ และงบประมาณ เพื่อแก้ไขปัญหา และเยียวยาความเสียหายนั้นได้อย่างเหมาะสมและทันการณ์

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 มาตรา 3 กับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2563 ที่ออกตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2563) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เพื่อให้จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นอันเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 นั้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับการให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ที่กำหนดให้ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปฏิบัติการหรือเทียบเท่าซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการเป็น “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่เนื่องจากอัตราจำนวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีเพียงจำนวน 386 ราย และที่ถูกระบุให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้มีเพียง 300 ราย ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยมากหากเทียบกับพื้นที่ความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และไม่ได้หมายความรวมถึงข้าราชการระดับปฏิบัติงาน และพนักงานราชการ เกิดปัญหาทางปฏิบัติงาน ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีระดับต่ำกว่า แต่มีสถานะเป็นข้าราชการ และพนักงานราชการไม่สามารถเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ จึงจำเป็นต้องปรับแก้บทนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558

² กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2555). *เอกสารประกอบการอบรม เรื่อง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง*. กรุงเทพฯ: กองอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล. หน้า 12.

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ.2558 มาตรา 3 กับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2563 ที่ออกตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2563) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เพื่อให้จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นอันเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศของสาธารณรัฐอินโดนีเซียที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายป่าไม้ (The Basic Forestry Law ค.ศ. 1967) ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้ทุกคนที่อยู่ในกฎหมายนี้ถือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ทั้งหมด และมีอำนาจเปรียบเสมือนพนักงานตำรวจ

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและพัฒนาป่าไม้ พ.ศ. 2547 (The 2004 Law on Forest Protection and Development) ที่มีการกำหนดอำนาจของเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าในกองกำลังพิทักษ์ป่าสาธารณะให้เปรียบเสมือนพนักงานตำรวจเช่นเดียวกันกับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากมีการแก้ไขมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 จะทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีจำนวนอัตราของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อจะได้สอดคล้องกับจำนวนพื้นที่ที่หน่วยงานนี้มีอำนาจในการดูแล

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการรื้อถอน

จากการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีรื้อถอน ผู้วิจัยเห็นว่าตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ที่ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาตินั้นมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำผิด รื้อถอน แก้ไข หรือทำประการอื่นใดแก่สิ่งเป็นอันตราย หรือสิ่งที่ทำให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ภายในเวลาที่กำหนดให้หากผู้กระทำผิดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเป็นหนังสือดังกล่าว หรือไม่ปรากฏตัว

ผู้กระทำผิดหรือรู้ตัวผู้กระทำผิดแต่หาตัวไม่พบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติแห่งนั้น ๆ มีอำนาจยึด ทำลาย รื้อถอน แก้ไขหรือทำประการอื่น ตลอดจนถึงการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่ป่าสงวนแห่งชาติในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว เป็นการให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความเหมาะสม ซึ่งตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ แต่ไม่ได้กล่าวถึงอำนาจในการรื้อถอนเช่นเดียวกันกับมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามความเหมาะสม เกิดความล่าช้า

อย่างไรก็ตามการศึกษากฎหมายของต่างประเทศของสาธารณรัฐอินโดนีเซียที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายป่าไม้ (Basic Forestry Law ค.ศ. 1967) มีอำนาจเปรียบเสมือนพนักงานตำรวจ

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและพัฒนาป่าไม้ พ.ศ. 2547 (Law on Forest Protection and Development of 2004) เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้ โดยได้วางหลักเกณฑ์และให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพอย่างมากเช่นเดียวกันกับของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จึงมีอำนาจในการรื้อถอน

ผู้วิจัยจึงสรุปประเด็นปัญหาเกี่ยวอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการรื้อถอนตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ที่บัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่พบการกระทำผิดซึ่งหน้าโดยให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการรื้อถอน หาก มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการรื้อถอน แก้ไขหรือทำประการใดแก่สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสิ่งที่ทำให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยให้รื้อถอนและขนย้ายทรัพย์สินสิ่งของเครื่องใช้ทั้งหลายตลอดจนพืชผลอาสินออกไปจากป่าชายเลนเช่นเดียวกันกับมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ก็จะให้นายทุน หรือประชาชน หรือผู้ที่เข้ามาหาผลประโยชน์จากพื้นที่ป่าชายเลนไม่กล้าเข้ามาทำการบุกรุกผืนป่าอีกต่อไป

4.3 ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจับกุม

ในปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับการบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ บริเวณป่าชายเลนเป็นจำนวนมาก ซึ่งนอกจากกลุ่มนายทุนและผู้บุกรุกแล้ว ก็ยังมีประชาชนทั่วไปและกลุ่มชาวบ้านจำนวนมากที่ไม่ทราบว่า การบุกรุกบริเวณพื้นที่ป่าชายเลนนั้น มีความผิดและมีโทษทางอาญา รวมทั้งต้องชดใช้ค่าเสียหายทางแพ่งต่อรัฐอีกด้วย ไม่ว่าจะเจตนาในการการบุกรุกป่าหรือไม่ก็ตาม

การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง ก่อสร้าง แผ้วถางป่าหรือทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่าชายเลน กรณีพบตัวผู้กระทำความผิดในพื้นที่เกิดเหตุ (ความผิดซึ่งหน้า) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้

- 1) แสดงตนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
- 2) ขอคูเอกสารหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิการครอบครองที่ดินที่ได้มา โดยชอบด้วยกฎหมายจากผู้กระทำการ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและอยู่ในที่เกิดเหตุ
- 3) ถ่ายภาพผู้กระทำการ (ผู้ถูกจับ) พื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก แผ้วถาง ยึดถือครอบครอง และพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้กระทำการ (ผู้ถูกจับ) ในขณะที่เจ้าหน้าที่กำลังตรวจสอบ
- 4) ตรวจสอบจุดที่ตั้งบริเวณที่เกิดเหตุว่าอยู่พิภคที่เท่าใด แล้วนำไปตรวจสอบกับแผนที่แสดงแนวเขตป่าว่าอยู่ในเขตพื้นที่ป่าตามกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ฉบับใด
- 5) ตรวจสอบพื้นที่เกิดเหตุว่าพื้นที่ป่าถูกบุกรุกทำลายไป มีเนื้อที่ จำนวนเท่าใด คิดเป็นค่าเสียหาย ต่อรัฐเป็นเงินเท่าไรหรือมีการกระทำการอื่นใดในพื้นที่ดังกล่าวอีกบ้าง เช่น มีการนำไม้ผลไปปลูกจำนวนกี่ต้น การตรวจสอบคำนวณพื้นที่ ให้ตรวจวัดหาค่าพิภคบริเวณรอบแปลงตรวจยึด ไม่น้อยกว่า 3 จุด การคำนวณ ค่าเสียหายทางแพ่งให้ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกรม
- 6) ตรวจสอบชนิด วัตถุประสงค์ นับจำนวน คำนวณปริมาตรและค่าภาคหลวง จัดทำบัญชีไม้ที่ถูกตัด โคนและมีขนาดโตพอที่จะนำไปใช้เป็นสินค้าได้ แล้วยึดไม้ดังกล่าวไว้เป็นของกลาง พร้อมทั้งจดลงในบันทึกการจับกุมและบัญชีไม้ของกลาง ให้ผู้ถูกจับและผู้จับกุมร่วมลงชื่อต่อท้ายบัญชีไม้ของกลางด้วย
- 7) ถ่ายภาพอุปกรณ์การกระทำผิดและจัดทำบัญชีไว้เป็นหลักฐาน พร้อมตรวจยึดอุปกรณ์การ กระทำผิดดังกล่าวไว้เป็นของกลาง (ให้ผู้ถูกจับและผู้จับกุมร่วมลงชื่อต่อท้ายบัญชีด้วย)
- 8) แจ้งผู้ถูกจับว่า “เขาต้องถูกจับ”
- 9) แจ้งข้อกล่าวหาตามฐานความผิดให้ครบถ้วนทุกฐานความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้ถูกจับทราบ
- 10) แจ้งสิทธิตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 83 ให้ผู้ถูกจับทราบ

11) จัดทำบันทึกการตรวจจับกุมไว้เป็นหลักฐานในเบื้องต้น โดยให้ลงรายละเอียด ตั้งแต่ (1)-(10) ไว้ในบันทึกการตรวจจับกุมให้ครบถ้วน

12) จัดทำแผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่เกิดเหตุ

13) รวบรวมเอกสารหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหา ประกอบด้วย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีการจับกุม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 64 บัญญัติไว้ว่า "ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ที่เกี่ยวกับความผิดอาญาให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา" และไม่มีกฎหมายใดบัญญัติจำกัดเขตพื้นที่ในการจับกุมแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้และพนักงานป่าไม้จึงมีอำนาจจับกุม ผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 ได้ทั่วราชอาณาจักรรวมทั้งตำแหน่งอื่น ๆ เมื่อได้ประกาศแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วกฎหมายก็มีเจตนารมณ์ให้มีอำนาจจับกุมได้ทั่ว ราชอาณาจักร หากเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ที่ไม่ได้มีการระบุหรือให้คำนิยามเกี่ยวกับอำนาจ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจับกุม ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไม่สามารถดำเนินการกับผู้กระทำความผิดได้ทันที เป็นเหตุให้ผู้กระทำความผิดรู้ตัวและมีการ เคลื่อนย้ายทรัพย์สินดังกล่าวออกจากพื้นที่ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะแสดงตัว

อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษากฎหมายของต่างประเทศของสาธารณรัฐอินโดนีเซียที่มีการกำหนดอำนาจ หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายป่าไม้ (Basic Forestry Law ค.ศ. 1967) มีอำนาจเปรียบเสมือนพนักงานตำรวจ จึงมีอำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับป่าไม้

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามตามกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองและพัฒนาป่าไม้ พ.ศ. 2547 (Law on Forest Protection and Development of 2004) เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้ โดยได้วางหลักเกณฑ์และให้อำนาจ พนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพอย่างมากเช่นเดียวกันกับของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ ของของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จึงมีอำนาจในการจับกุม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้

ผู้วิจัยเห็นว่าหากมีการแก้ไข หรือเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 โดยมีการระบุเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้กระทำความผิดในพื้นที่บริเวณ ป่าชายเลนก็จะทำให้นายทุน หรือประชาชน หรือผู้ที่เข้ามาหาผลประโยชน์จากพื้นที่ป่าชายเลน ไม่กล้าเข้ามาทำการบุกรุกผืนป่าอีกต่อไป